

>

تصویب نامه هیأت وزیران

آئین نامه ایجاد، اصلاح، تکمیل، درجه بندی و نرخ گذاری تأسیسات گردشگری و نظارت بر آنها

شماره مصوبه: 51001/75791 هـ

تاریخ: 1394/6/11

هیات وزیران در جلسه 1394/6/4 به پیشنهاد شماره 932/21402 مورخ 1393/9/24 سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری و به استناد اصل یکم و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران آئین‌نامه ایجاد، اصلاح، تکمیل، درجه‌بندی و نرخ‌گذاری تأسیسات گردشگری و نظارت بر آنها را به شرح زیر تصویب کرد:

آئین‌نامه ایجاد، اصلاح، تکمیل، درجه‌بندی و نرخ‌گذاری تأسیسات گردشگری و نظارت بر آنها

فصل اول: تعاریف

ماده (1) در این آئین‌نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف - سازمان: سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری.

ب - قانون: قانون توسعه صنعت ایرانگردی و جهانگردی - مصوب 1370 و اصلاح بعدی آن.

ج - تأسیسات گردشگری: واحدهایی که پس از اخذ مجوزهای لازم از سازمان و با رعایت قوانین و مقررات مربوط به شرح زیر تاسیس یا فعالیت می‌نمایند:

- 1 - هتل، متل و مهمانپذیر.
- 2 - مراکز اقامتی خودپذیرائی شامل هتل آپارتمان‌ها، زائرسراها و خانه مسافرها.
- 3 - اقامتگاه‌های بوم گردی و اقامتگاه‌های سنتی.
- 4 - مراکز تفریحی و سرگرمی گردشگری.
- 5 - مجتمع‌ها، اردوگاه‌ها و محوطه‌های گردشگری.
- 6 - مراکز گردشگری سلامت از قبیل مجتمع‌های سلامت تندرستی و آبدرمانی و هتل بیمارستان.
- 7 - محیط‌ها و پارک‌های طبیعت گردی و گردشگری روستایی و عشایری.
- 8 - مراکز گردشگری ساحلی و دریایی.
- 9 - واحدهای پذیرائی و انواع غذاخوری‌های منفرد بین‌راهی موجود.
- 10 - تأسیسات اقامتی و پذیرائی واقع در مجتمع‌های خدمات رفاهی بین‌راهی.
- 11 - واحدهای پذیرائی واقع در پایانه (ترمینال) فرودگاه‌ها، پایانه‌های مسافربری زمینی برون شهری، دریایی و ریلی.
- 12 - واحدهای پذیرائی واقع در پایانه‌های مسافری مرزی کشور.
- 13 - سفره‌خانه‌های سنتی.
- 14 - مناطق نمونه گردشگری.
- 15 - دهکده‌های سلامت.
- 16 - دفاتر یا شرکت‌های خدمات مسافرتی و جهانگردی.

د - دستگاه اجرائی: دستگاه‌های اجرائی موضوع ماده (5) قانون مدیریت خدمات کشوری - مصوب 1386 - .

فصل دوم: ضوابط صدور مجوز ایجاد، اصلاح و یا تکمیل تاسیسات گردشگری

ماده 2) متقاضی ایجاد، اصلاح و یا تکمیل تاسیسات گردشگری مکلف است پس از کسب موافقت اولیه سازمان مدارک مورد نیاز را جهت بررسی و تطبیق با ضوابط مربوط به سازمان ارائه کند.

تبصره: مراجع استعلام شونده موظفند ظرف مدت یک ماه به استعلام های سازمان پاسخ دهند. عدم ارائه پاسخ در مهلت یاد شده در حکم موافقت تلقی می‌گردد.

ماده 3) تشخیص ایجاد و صدور مجوز انواع تاسیسات گردشگری و همچنین اصلاح، تکمیل، تجهیز و بهره‌برداری این تاسیسات منحصراً از وظایف و اختیارات سازمان می باشد.

تبصره: کلیه دستگاه‌های اجرائی موظفند ضوابط قانونی و مورد عمل خود را در این زمینه جهت ملاحظه و رعایت آنها به سازمان اعلام نمایند و سازمان هنگام صدور مجوز مقررات مزبور را لحاظ خواهد نمود.

ماده 4) شهرداری‌ها و سایر مراجع صادر کننده پروانه ساختمان تاسیسات گردشگری موظفند ضمن رعایت ضوابط مربوط به خود، مقررات اعلام شده توسط سازمان را نیز رعایت نمایند.

تبصره: مراجع صادر کننده پروانه ساختمان، مجاز به صدور پروانه احداث ساختمان تاسیسات گردشگری قبل از اعلام موافقت سازمان نمی‌باشند.

ماده 5) دارنده مجوز ایجاد، اصلاح و یا تکمیل تاسیسات گردشگری مکلف است طرح مربوط را براساس برنامه زمانبندی شده مورد تائید سازمان به پایان برساند و به طور مرتب پیشرفت کار را به سازمان اطلاع دهد.

تبصره: علل قهری و اضطراری (از قبیل وقوع جنگ، سیل، زلزله و ...) به تشخیص سازمان شامل تاخیر نمی‌باشد.

فصل سوم: ضوابط صدور پروانه بهره برداری

ماده 6) دارنده مجوز احداث تاسیسات گردشگری موظف است پس از اتمام عملیات ساختمانی و تجهیز واحد مربوط، مراتب را جهت دریافت پروانه بهره‌برداری موقت به اطلاع سازمان برساند. سازمان باید نسبت به صدور پروانه موقت صرفاً برای یک دوره شش ماهه اقدام نماید. در این مدت دارنده مجوز باید نسبت به اخذ گواهینامه استاندارد کیفیت خدمات گردشگری اقدام و سازمان برای واحدهائی که موفق به اخذ گواهینامه مذکور شده‌اند، پروانه بهره‌برداری صادر نماید.

تبصره 1: سازمان صرفاً برای محل‌های تأیید شده، پروانه بهره‌برداری صادر خواهد کرد و پروانه‌های صادره قابل تسری برای تاسیسات گردشگری نقاط دیگر نمی‌باشد.

تبصره 2: مدت اعتبار پروانه بهره‌برداری تاسیسات گردشگری از تاریخ صدور، سه سال تمام بوده و تمدید آن از طریق سازمان منوط به بررسی اعتبار مجدد گواهینامه استاندارد کیفیت خدمات گردشگری است.

تبصره 3: پروانه بهره‌برداری صادر شده برای هر واحد تأسیسات گردشگری شامل کلیه فعالیت‌های آن واحد می‌باشد. در صورت واگذاری هر یک از فعالیت‌ها به اشخاص غیر، مسئولیت حسن اداره آنها صرفاً با دارنده مجوز می‌باشد.

تبصره 4: کلیه متقاضیان تأسیسات گردشگری موظفند حداقل یک ماه قبل از اتمام مدت اعتبار پروانه بهره‌برداری نسبت به تمدید پروانه اقدام نمایند. سازمان مکلف است در صورت انقضای مدت اعتبار پروانه بهره‌برداری و عدم ایفای تعهدات مربوط از سوی متقاضی از ادامه فعالیت واحد جلوگیری نماید.

ماده 7) بهره‌بردار تأسیسات گردشگری باید دارای شرایط زیر باشد:

الف - دارا بودن گواهی صلاحیت‌های حرفه‌ای لازم به تائید مراجع ذیربط.

ب- داشتن پروانه اشتغال به کار از مرجع ذیصلاح برای اتباع خارجی.

ج - داشتن کارت پایان خدمت و وظیفه یا معافیت دائم برای اتباع ذکور ایرانی.

تبصره 1: هرگاه متقاضی پروانه بهره‌برداری شخص حقوقی باشد، باید در اساسنامه آن، زمینه خدمات گردشگری پیش‌بینی شده باشد.

تبصره 2: در صورت مشاع بودن مالکیت تأسیسات گردشگری، مالکین مؤظفند شخص واجد شرایط را به عنوان نماینده رسمی معرفی نمایند و پروانه بهره‌برداری فقط به نام وی صادر خواهد شد. در صورت بروز اختلاف بین ذینفعان و عدم معرفی نماینده ذیصلاح، پروانه بهره‌برداری صادر و تمدید نخواهد شد.

تبصره 3: در صورتی که دارنده پروانه بهره‌برداری فوت نماید وراثت یا نماینده قانونی آنها موظفند تا یک سال با رعایت تبصره (2) این ماده تقاضای صدور پروانه بهره‌برداری مجدد نمایند. در این مدت پروانه بهره‌برداری قبلی به قوت خود باقی خواهد بود.

ماده 8) انتقال پروانه بهره‌برداری تأسیسات گردشگری در صورت واجد شرایط بودن متقاضی جدید منوط به موافقت سازمان می‌باشد.

ماده 9) تبدیل و تغییر نوع بهره‌برداری تأسیسات گردشگری تحت هر عنوان باید با موافقت سازمان باشد.

فصل چهارم: ضوابط درجه بندی

ماده 10) تأسیسات گردشگری حسب نوع، براساس مشخصات فنی، تجهیزات، نیروی انسانی و کیفیت ارائه خدمات به شرح زیر درجه‌بندی می‌شوند:

الف - هتل‌ها به پنج درجه یک ستاره، دو ستاره، سه ستاره، چهار ستاره و پنج ستاره.

ب - سایر تأسیسات گردشگری به تشخیص سازمان به سه درجه یک، دو و سه.

تبصره 1: شرح مشخصات، ضوابط و درجه‌بندی تاسیسات گردشگری موضوع این ماده توسط سازمان تعیین و پس از تائید رئیس سازمان اجرا خواهد شد.

تبصره 2: سازمان می‌تواند به واحدهای اقامتی و پذیرائی که تجهیزات و خدماتی بیش از حد ضوابط لازم برای درجه مصوب ارائه می‌کنند، طبقه ممتاز اعطا نماید.

ماده 11) درجه‌بندی، سلب و تغییر درجه، تعطیلی موقت و یا لغو پروانه بهره‌برداری تاسیسات گردشگری بر عهده کمیسیون درجه‌بندی است که با عضویت مدیر کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان و یا معاون گردشگری استان، نماینده تشکل صنفی گردشگری و نماینده اداره کل نظارت و ارزیابی خدمات گردشگری سازمان در استان‌ها تشکیل می‌شود. کمیسیون یاد شده موظف است بر طبق استانداردهای کیفیت خدمات گردشگری مصوب، ضوابط و دستورالعمل‌های ابلاغ شده سازمان، تاسیسات گردشگری را در چارچوب این آئین‌نامه درجه‌بندی، سلب و تغییر درجه دهد. سازمان می‌تواند از شرکتهای صاحب صلاحیت به عنوان عوامل تطبیق استانداردهای کیفیت خدمات گردشگری استفاده نماید.

تبصره 1: شیوه‌نامه درجه‌بندی، شرح وظایف و نحوه عملکرد شرکتهای عامل تطبیق توسط سازمان تدوین و پس از تائید رئیس سازمان ابلاغ خواهد شد.

تبصره 2: درجه‌بندی آن دسته از تاسیسات گردشگری که استانداردهای کیفیت خدمات گردشگری آنها هنوز مصوب نگردیده حسب پیشنهاد هر یک از اعضای کمیسیون درجه‌بندی و مطابق مفاد شیوه‌نامه درجه‌بندی تاسیسات گردشگری انجام خواهد شد.

تبصره 3: درجه تعیین شده در موافقت اصولی صادره صرفاً به عنوان درجه اولیه تلقی شده و مرجع نهایی تعیین درجه، کمیسیون درجه‌بندی است. در صورت اعتراض بهره‌بردار به رای صادره، موضوع وفق مفاد شیوه‌نامه درجه‌بندی تاسیسات گردشگری بررسی خواهد شد.

تبصره 4: بهره‌بردار تاسیسات گردشگری می‌تواند ظرف پانزده روز پس از ابلاغ رای به صورت کتبی به آن اعتراض نماید. اعتراض به رای کمیسیون درجه‌بندی به کمیسیون عالی تجدید نظر مرکب از نماینده معاون گردشگری سازمان، مدیرکل نظارت و ارزیابی خدمات گردشگری، مدیرکل حقوقی سازمان و نماینده تشکل صنفی مربوط مورد رسیدگی و رای صادره، قطعی و لازم الاجرا است.

ماده 12) در هر یک از تاسیسات گردشگری که موفق به دریافت گواهینامه استاندارد کیفیت خدمات گردشگری شده‌اند، نرخ اتاق، اغذیه و سایر خدمات توسط بهره‌بردار پیشنهاد شده و پس از تائید تشکل صنفی گردشگری و تائید نهایی مدیرکل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان، یک نسخه از آن به منظور نصب در واحد مورد بهره‌برداری ارسال می‌گردد. نرخ آن دسته از تاسیسات گردشگری که استانداردهای کیفیت خدمات گردشگری آنها هنوز مصوب نشده، مشترکاً توسط سازمان و تشکل صنفی گردشگری و با در نظر گرفتن شاخص نرخ تورم سالیانه اعلام شده از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تعیین و به بهره‌بردار ابلاغ می‌شود.

تبصره: بهره‌برداران تاسیسات گردشگری موظف به رعایت نرخنامه‌های ابلاغی می‌باشند و در صورت تخلف، مطابق تبصره (1) ماده (17) با آنها برخورد خواهد شد.

ماده 13) سازمان باید ظرف شش ماه پس از صدور پروانه بهره‌برداری موقت نسبت به درجه‌بندی و صدور پروانه بهره‌برداری جهت تاسیسات گردشگری اقدام کند.

فصل پنجم: شرایط اداره کنندگان تأسیسات گردشگری

ماده 14) مسئولیت اداره تأسیسات گردشگری موضوع این آیین‌نامه به عهده مدیری خواهد بود که واجد شرایط زیر باشد:

- الف - متدین به دین اسلام و یا سایر ادیان رسمی مصرح در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای اتباع ایرانی.
- ب - دارا بودن گواهی عدم سوء پیشینه کیفری در حدود مقرر در ماده (25) قانون مجازات اسلامی - مصوب 1392-.
- ج - دارا بودن کارت پایان خدمت و وظیفه یا معافیت دائم برای اتباع ذکور ایرانی.
- د - اجازه اشتغال به کار از مراجع مربوط برای اتباع خارجی.
- ه - دارا بودن گواهی عدم اعتیاد به مواد مخدر و داشتن کارت معاینه بهداشتی.
- و - دارای مدرک تحصیلی متناسب با تأسیسات گردشگری براساس دستورالعملی که به تأیید رئیس سازمان می‌رسد.
- ز - دارا بودن گواهینامه معتبر مربوط به طی دوره آموزشی تخصصی از مراکز آموزشی داخل یا خارج از کشور و یا موفقیت در آزمون فنی و تخصصی سازمان.
- ح - تسلط به یکی از زبان‌های خارجی توسط مدیران هتل‌های سه، چهار و پنج ستاره و تأسیسات گردشگری ویژه به تناسب درجه واحد در حد لزوم حسب دستورالعمل سازمان.

ماده 15) سازمان برای مدیران تأسیسات گردشگری واجد شرایط کارت مدیریت صادر خواهد کرد. مدت اعتبار این کارت سه سال است و صدور و تمدید کارت مدیریت منوط به ارائه تقاضای کتبی به سازمان می‌باشد.

تبصره 1: هر شخص فقط می‌تواند در یک زمان مدیریت یک واحد از تأسیسات گردشگری را عهده‌دار شود.

تبصره 2: مدیران تأسیسات گردشگری غیر از اشتغال در واحد مربوط نباید شغل دیگری داشته باشند.

ماده 16) دارندگان پروانه بهره‌برداری تأسیسات گردشگری در صورت غیبت مدیر واحد به مدت بیش از دو ماه موظفند پس از موافقت کتبی سازمان، نسبت به معرفی جانشین واجد شرایط اقدام نمایند. جانشین، حداکثر سه ماه می‌تواند اداره واحد گردشگری را عهده‌دار شود. در صورتی که مدیر در پایان مدت موافقت شده حضور خود را در محل کار کتباً اعلام ننماید، سازمان می‌تواند او را از مدیریت عزل و با واحد مربوط برابر ماده (18) رفتار نماید.

فصل ششم: نظارت بر فعالیت تأسیسات گردشگری

ماده 17) نظارت بر فعالیت تأسیسات گردشگری موضوع این آیین‌نامه از جهت سطح و کیفیت ارائه خدمات و رعایت ضوابط درجه‌بندی و نرخ‌های تعیین شده به عهده سازمان است. در صورت مشاهده قصور یا تقصیر در اداره مطلوب تأسیسات گردشگری و یا هر گونه نارسائی و تخلف از مفاد این آیین‌نامه به شرح زیر عمل خواهد شد:

الف - تذکر کتبی با درج در سابقه واحد.

ب - اخطار کتبی با تعیین مهلت مناسب جهت رفع اشکال و نارسایی.

ج - کاهش درجه تاسیسات گردشگری موضوع ماده (10).

د - تعلیق مجوز بهره برداری تا رفع اشکال و نارسایی‌ها (درخصوص تاسیسات پذیرائی حداکثر تا یک ماه).

ه - لغو پروانه بهره‌برداری.

تبصره 1: در صورت وقوع گرانفروشی، کم فروشی، عدم ارائه خدمات مطلوب و وضعیت نامناسب بهداشتی، سازمان می‌تواند برابر بند (د) این ماده اقدام نماید.

تبصره 2: سازمان می‌تواند مدیر یا بهره‌بردار متخلف لغو مجوز شده را به مدت دو سال از تصدی مدیریت یا بهره‌برداری تاسیسات گردشگری محروم نماید.

تبصره 3: کاهش درجه، تعلیق و لغو پروانه بهره‌برداری تاسیسات گردشگری، صرفاً با تأیید کمیسیون درجه‌بندی امکان‌پذیر خواهد بود.

ماده 18) در صورت فوت، استعفا یا لغو کارت مدیریت واحد گردشگری، بهره‌بردار موظف است ظرف دو ماه نسبت به تعیین و معرفی مدیر واجد شرایط طبق ماده (15) اقدام نماید. در صورت عدم اقدام، سازمان می‌تواند واحد مزبور را تعطیل نماید.

ماده 19) چنانچه رسیدگی به تخلف واحد تاسیسات گردشگری، از حیثه اختیارات سازمان خارج باشد، باید فوراً موضوع به مراجع ذیصلاح جهت اقدام قانونی اعلام شود.

ماده 20) چنانچه واحد گردشگری بدون داشتن مجوز و یا عذر موجه سه ماه تعطیل باشد، پروانه بهره‌برداری آن راساً توسط سازمان لغو و برای شروع بهره‌برداری مجدد، رعایت کلیه مواد این آئین‌نامه الزامی است.

تبصره 1: تشخیص موجه یا غیر موجه بودن علت تعطیل با سازمان است.

تبصره 2: تاسیسات گردشگری که فعالیت آنها فصلی است به تشخیص سازمان مشمول این ماده نخواهند بود.

ماده 21) مدیران تاسیسات گردشگری موظفند فهرست نرخ اتاق، اغذیه، آشامیدنی‌ها و سایر خدمات واحد مربوط را در برگه‌ها و اندازه‌های استاندارد، در محلی مناسب در معرض دید مسافران و میهمانان نصب نموده و متعهد به رعایت آن باشند.

تبصره: تاسیسات گردشگری موظفند صورت حساب‌ها و فهرست نرخ اغذیه و سایر خدمات خود را روی نمونه‌هایی که به زبان فارسی و یکی از زبان‌های خارجی تهیه شده است، به مشتریان ارائه نمایند.

ماده 22) مدیر واحد اقامتی موظف است گزارش روزانه ورود و خروج مهمانان و سایر اطلاعات آماری مورد نیاز سازمان را طبق دستورالعمل‌های صادره سازمان تهیه و به سازمان ارائه نماید.

تبصره: سازمان می‌تواند در صورت عدم ارائه اطلاعات مورد درخواست برابر ماده (17) با واحدهای مستنکف، رفتار نماید.

فصل هفتم: متفرقه

ماده 23) ادارات نظارت بر اماکن عمومی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مکلفند به تقاضای سازمان، راساً از ادامه فعالیت تأسیسات گردشگری که برخلاف این آئین‌نامه عمل کنند و همچنین تأسیسات غیر مجاز که به اسکان و پذیرائی میهمانان و مسافران مبادرت می‌نمایند، جلوگیری و نتیجه را کتباً به سازمان اعلام نمایند.

تبصره 1: جلوگیری از ادامه فعالیت تأسیسات گردشگری متخلف و غیر مجاز باید پس از تعیین مهلت مناسب به تشخیص سازمان و در صورت لزوم همراه با لاک و مهر یا پلمپ تمام یا قسمتی از واحد صورت گیرد که حدود آن به اعلام سازمان می‌باشد.

تبصره 2: در موارد سلب درجه و تعطیل دائم واحد گردشگری، مراجع مذکور در این ماده موظفند همزمان با اجرای دستور تعطیل، نسبت به محو نام و سایر علائم و آثار واحد گردشگری از روی تابلوها و مانند آن اقدام نمایند.

ماده 24) تأسیسات گردشگری سازمان‌های دولتی، شهرداری‌ها و نهادهای انقلاب اسلامی نیز مشمول مفاد این آئین‌نامه می‌باشند. سازمان‌های دولتی مشمول این آئین‌نامه ملزم به احراز آن دسته از شرایط مندرج در این آئین‌نامه که بر اساس دولتی بودن آنها موضوعیت ندارند، نمی‌باشند.

ماده 25) سازمان دستورالعمل نحوه تشکیل و فعالیت تشکلهای تأسیسات گردشگری و نیز صدور مجوز برای اشخاص حقوقی برای فعالیت در تأسیسات گردشگری و سایر دستورالعمل‌های مورد نیاز در اجرای این آئین‌نامه را تهیه و با تأیید رئیس سازمان ابلاغ می‌نماید.

ماده 26) این تصویب‌نامه، جایگزین تصویب‌نامه شماره 7408/ت141 مورخ 1368/3/2 و اصلاحات بعدی آن می‌شود.